

1879. Da Sagen dengang kom til Behandling her i Thinget, gif den uden Udvalg videre til Landstthinget; der kom den til 1ste Behandling, og jeg kan sige eneste Behandling den 17de Februar iaar. Den høitærede Indenrigsminister udtalte sig da i Overensstemmelse med, hvad han havde sagt Mæret forud; han udviklede de samme Grunde, hvorfor han ikke mente at kunne gaa ind paa Forslaget. Den ene af disse var, at et Forslag som dette var fremkommet ved privat Initiativ. Denne Grund tror jeg nu, man maa lade falde bort, efterat et saa langt vægtigere Forslag som Forslaget til Lov om Hærens Ordning er kommet frem her og blevet fremmet til Lov, uagtet det var stillet ved privat Initiativ. Den anden Grund, som den høitærede Minister fremsatte imod Forslaget, havde, kan jeg ikke negte, en ikke ringe Bægt. Det blev sagt, og det kom til at staa uimodsagt, at man ikke fra Kjøbenhavns Vælgeres Side havde mærket Noget om, at der næredes noget Onske i den Henseende. Det traf sig imidlertid saa mærkværdigt, at Dagen efter, at Forslaget var faldet i Landstthinget, modtog jeg fra en Forening heri Kjøbenhavn en Adresse, hvori der udtaltes Tak og Anerkjendelse for, at jeg havde ført denne Sag frem i Rigsdagen. Adressen var fra „Danst Vælgerforening“, der, efter hvad der er opgivet mig af dens Formand, tæller mellem 3 og 400 Vælgere. Iøvrigt kjen-der jeg ikke Foreningen; jeg tror ikke, at den tæller Mænd, som jeg nærmest vilde kalde mine Meningsfæller. Blandt de Herrer, som jeg ifølge Rundgjørelse har set skulde holde Foredrag i denne Forening, er f. Ex. det ærede Medlem her foran, nemlig det ærede Medlem for Christed Amts 2den Valgkreds (Sagd) (Ufbrydelse af Sag d). Sa, jeg har i et Blad set bebudet, at det ærede Medlem skulde holde Foredrag der, og jeg tror heller ikke, jeg tager feil i, at det ærede Medlem for Frederiksberg Amts 3die Valgkreds (Dinesen) har holdt eller har skullet holde Foredrag der. Jeg angiver kun dette for at sige, at Folk af de forskjellige Meninger kunne støtte en Forening som denne, og jeg skal strax udvikle dette lidt nærmere. Den Adresse, jeg fik, var vedtagen med Enstemmighed i et Møde allerede den 30te Januar, og den er undertegnet den 1ste Februar, saa jeg beklager i høi Grad, at den ikke kom frem for Ds sentligheden, at jeg ikke fik Leilighed til at bringe den frem for Ds sentligheden, inden Forhandlingen fandt Sted i Landstthinget. Man udtalte i denne Adresse Onsket om, at Forslaget lykkelig og velbeholdende maatte naae gjennem Rigsdagens tvende Afdelinger, og lagde Bægt paa, at den mindre Haandværker og Handlende ogsaa skulde faae Leilighed til at gjøre sin Indflydelse gjældende. Man udtalte sin Samstemning med den Opfattelse, at

det ikke var rigtig, som fra anden Side var antydet, at der ikke havde været nogen Misforstaaelse eller Utilfredshed med den Maade, hvorpaa Valgene hidtil vare foregaaede, nemlig ved, at en lille Kreds af Pressens Repræsentanter havde været de Raadende ved at foreslaa Kandidater til Borgerrepræsentantvalgene heri Kjøbenhavn. Det var altsaa een Side, hvorfra en saadan Udtalelse kom, desværre for sent. Jeg mærkede imidlertid meget snart, at man i Kjøbenhavn var høist forundret over den Medfart, Lovforslaget havde faaet i Landstthinget, thi jeg fik fra alle Sider Opfordring til ikke at lade denne Sag falde. Der blev holdt forskjellige Møder, og jeg skal nævne et Møde, som blev holdt paa Foranledning af en anden Kreds af Medborgere af en ren modsat politisk Retning af den, jeg nys omtalte, det var socialdemokratisk Forbund, som indkaldte til et Møde den 13de Marts i Rømersgade Nr. 22, og Forsamlingen bestod efter en Opgivelse, som findes trykt, af henvend 800 Mand. Der blev vedtaget en Resolution, som udtalte Forsamlingens Tilslutning til og Sympathi med dette Lovforslag, og man vedtog ved forskjellige Midler at virke hen til, at dette Forslag kunde blive ophøiet til Lov; denne Beslutning blev ligeledes vedtagen enstemmig. Senere er der, som bekendt, blevet holdt endnu et Møde i Kjøbenhavn, der blev afholdt samme Dag, som jeg indbragte Forslaget, nemlig den 9de i forrige Maaned, efter Indbydelse af 33 Mænd af forskjellige politiske og sociale Meninger iøvrigt. Jeg tror derfor, at den anden Grund, som Ministeren fremsatte i Landstthinget, at man ikke havde mærket mindste Trang til og Onske om Forandring i den bestaaende Valgmaade, ogsaa nu maatte være bortfalden, og jeg har den Forventning til den høitærede Minister, at, naar disse Grunde ere bortfaldne, vil han ikke mere modsætte sig for sit Vedkommende, at et Lovforslag som dette fremmes videre og omsider bliver ophøiet til Lov. Jeg støtter denne Forventning derpaa, at den høitærede Minister ved andre Leiligheder har viist sig meget imodkommende, skjøndt han i Begyndelsen har modsat sig Sagen, f. Ex. ved Løsen om Kredittasjer, idet han, da der senere yttrede sig en saadan Stemning derfor, som han ikke havde ventet, ikke desmindre gif ind derpaa. Jeg skal nævne en tredje Grund, som blev fremsat mod Lovforslaget fra et æret Medlem af Landstthinget, det 7de kongevalgte Medlem (Kasper), nemlig den, at dette Forslag ikke havde været til Behandling i Borgerrepræsentationen. Dertil vil jeg kun sige, at jeg staaer ikke som nogen som helst Autoritet ligeoverfor Borgerrepræsentationen, og jeg vilde anse det for ubeskedent af mig, om jeg vilde sende Borgerrepræsentationen mit Forslag,